

Karsibórz Świdwiński PLH320043

Opracowanie dokumentacji do planu zadań ochronnych

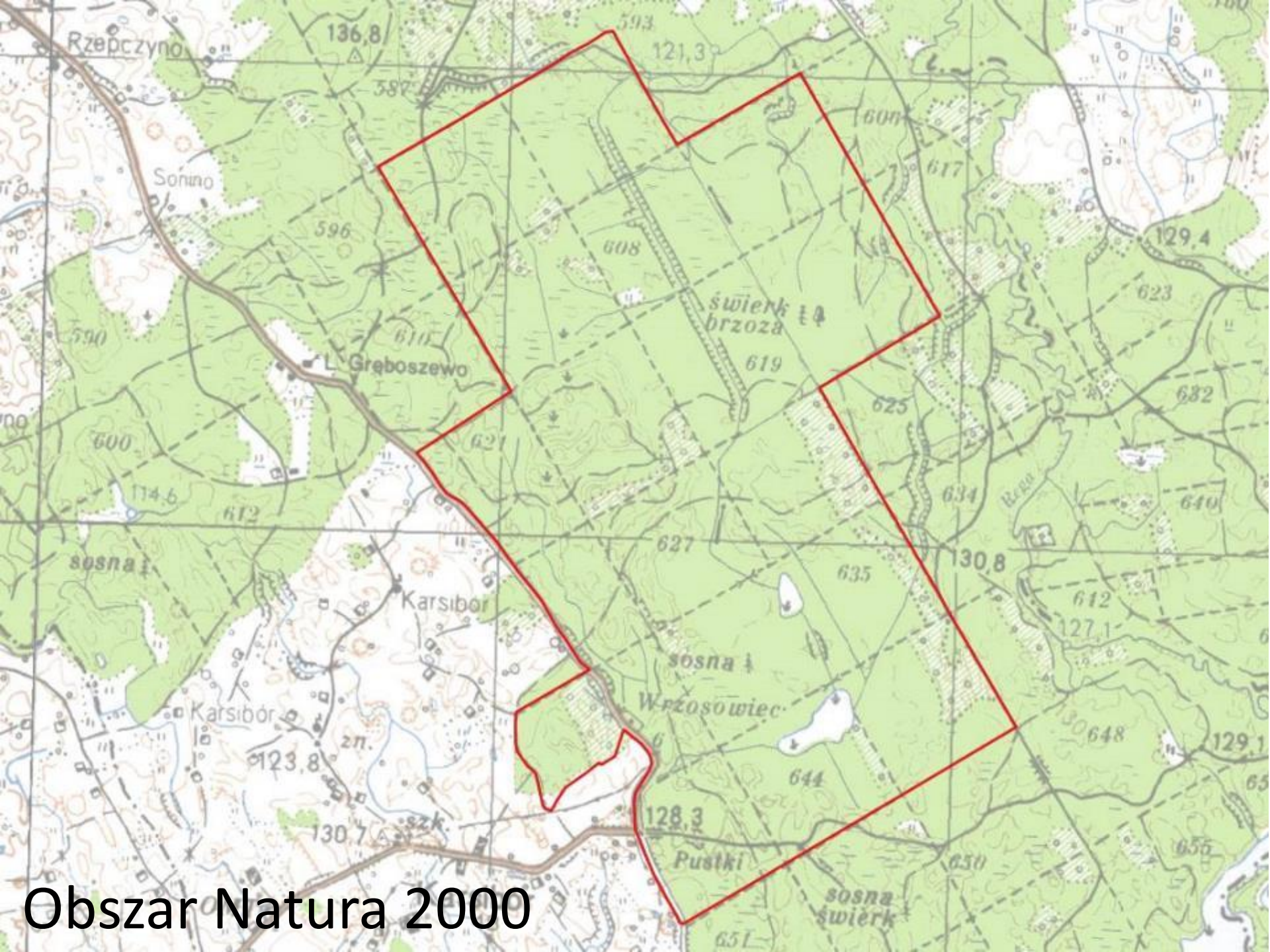

Fundusze Europejskie
Infrastruktura i Środowisko

Unia Europejska
Fundusz Spójności

Obszar Natura 2000

- W 99,7% grunty Skarbu Państwa w zarządzie Lasów Państwowych – Nadleśnictwa Świdwin (pozostałe 0,3% to droga Rzepczyno-Karsibórz i położony przy niej cmentarzyk śródleśny).
- Prace nad planem obejmują cały obszar (brak zakresu PZO w planie urządzenia lasu)
- Granice = ZPK „Karsibór” utw. gm. Brzeżno
- Wewnątrz obszaru 4 fragmenty wieloobiekтового użytku ekologicznego „Bagno” i 2 proponowane rezerваты przyrody
- Obszar w granicach OSO ptasiego Natura 2000 Ostoja Drawska
- Walory kulturowe: grodzisko, cmentarz śródleśny
- Istn. ścieżka poznawcza we wsch. części

- Obszar chroni dawne torfowisko wysokie,
- Złoże torfu dzieli się na "basen północny" i "basen południowy", rozdzielone mineralną grzędą. Torfowisko w basenie północnym miało dawniej typowy charakter torfowiska wysokiego typu bałtyckiego.
- Około 200 lat temu torfowisko zwane było Bagienne Mszary i miało – przynajmniej w części centralnej - postać kopuły torfowej porośniętej zbiorowiskami torfowców z luźno tylko występującą, karłowatą sosną. Nie było eksploatowane, lecz w XIX w. zostało odwodnione siecią rowów i zalesione, w wyniku czego dziś pokryte jest ponad 100-letnie przez drzewostany sosnowe i brzożowe. Odwodnienie i nasadzenia w większości zniszczyły bardzo cenne przyrodniczo mszary torfowcowe, ale w zamian powstał kompleks cennych borów i brzezin bagiennych.

91D0 – Bory i lasy bagienne

Dominujący element obszaru, szacowane na ok. 450 ha, praktycznie nie użytkowane. Forma borów bagiennych i brzezin bagiennych. Wysoka różnorodność biol. wątrobowców. Problem: odwodnienie - przesuszenie – murszenie torfu.

7110 – Żywe torfowiska wysokie

Nie ujęte w SDF, ale występujące w obszarze pozostałości dawnego, bezleśnego torfowiska. Reliktowy charakter (niewielkie, niezalesione powierzchnie – kilka ha) ale duża wartość. Wydają się względnie trwałe (zachowanie chyba nie wymaga interwencji), pośrednio zagrożone odwodnieniem całego złoża.

3160 – Jeziora dystroficzne

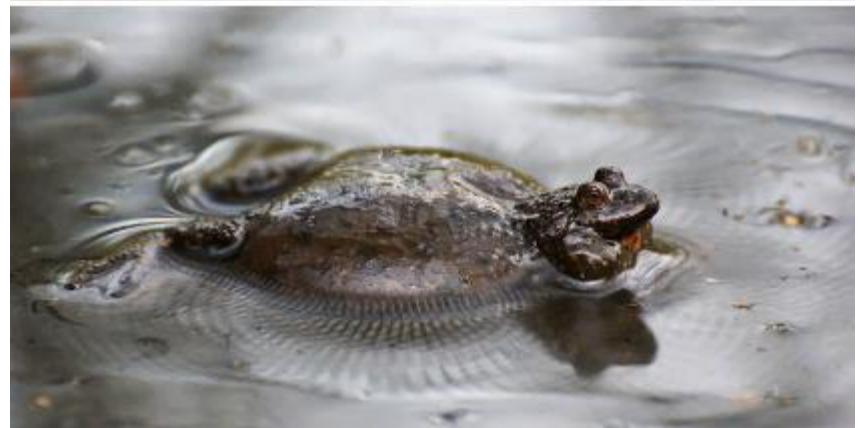
Dwa śródleśne jeziora (łącznie ok. 5 ha) + mała sadzawka na torfowisku o char. „torfowym” - dystroficznym. Na brzegach fragmenty trzęsawiskowego pła mszarnego.

7140 – Torfowiska przejściowe (trzęsawiska)

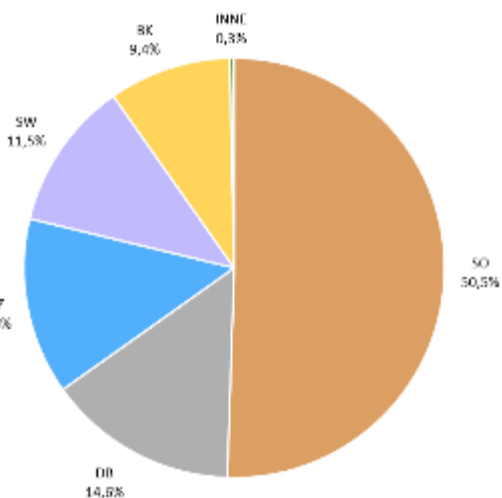
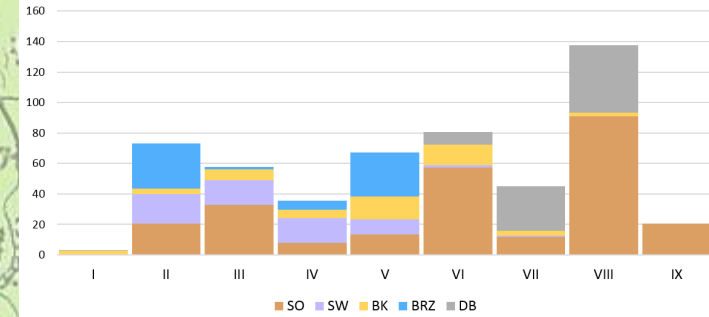
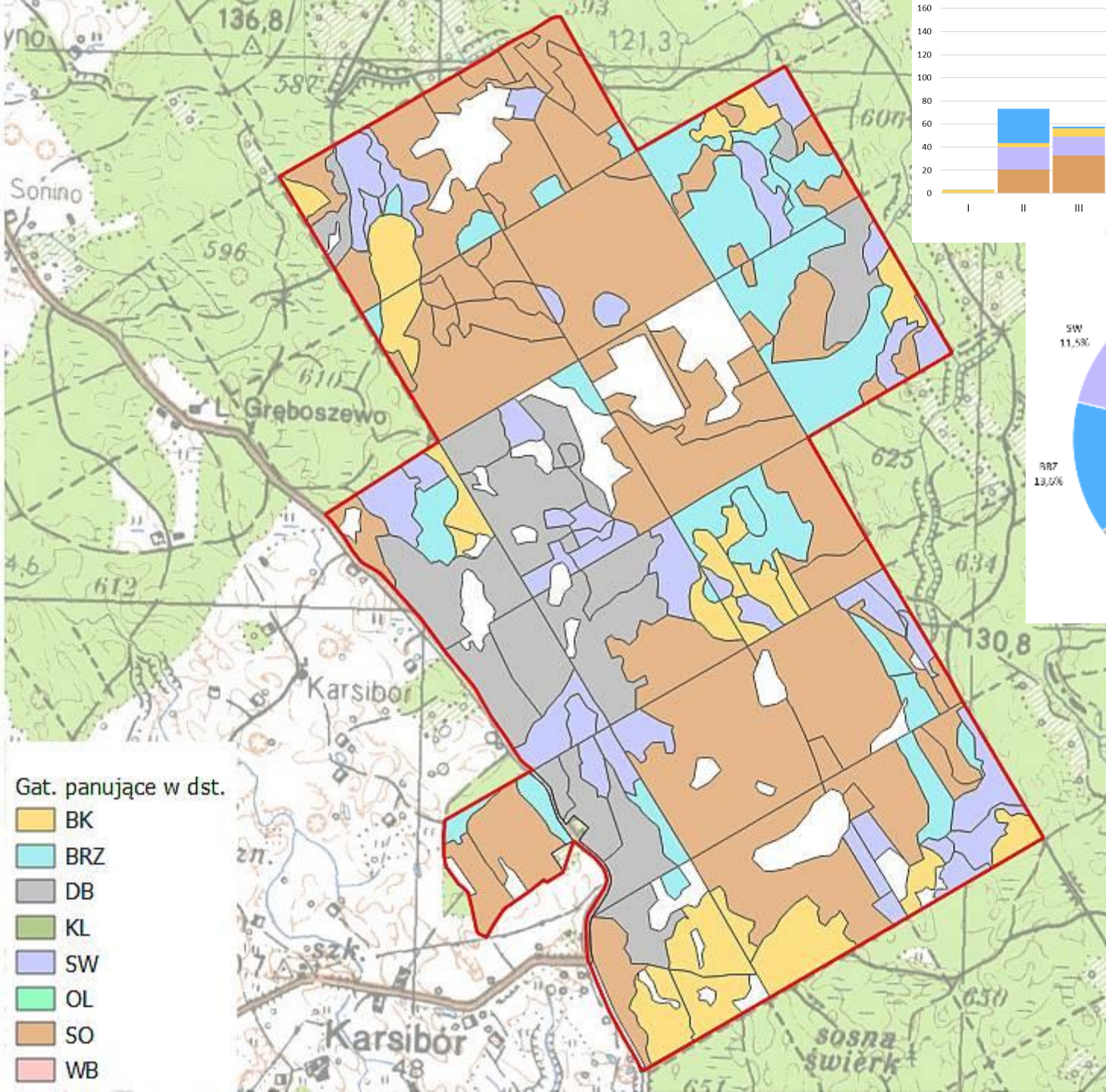
Lasy obrzeża: 9110 – Kwaśne buczyny, 9130 – Żyzne buczyny, 9160 – Grądy subatlantyckie, 9190 – Kwaśne dąbrowy
Do szczegółowego rozpoznania. Łącznie ok. 170 ha.

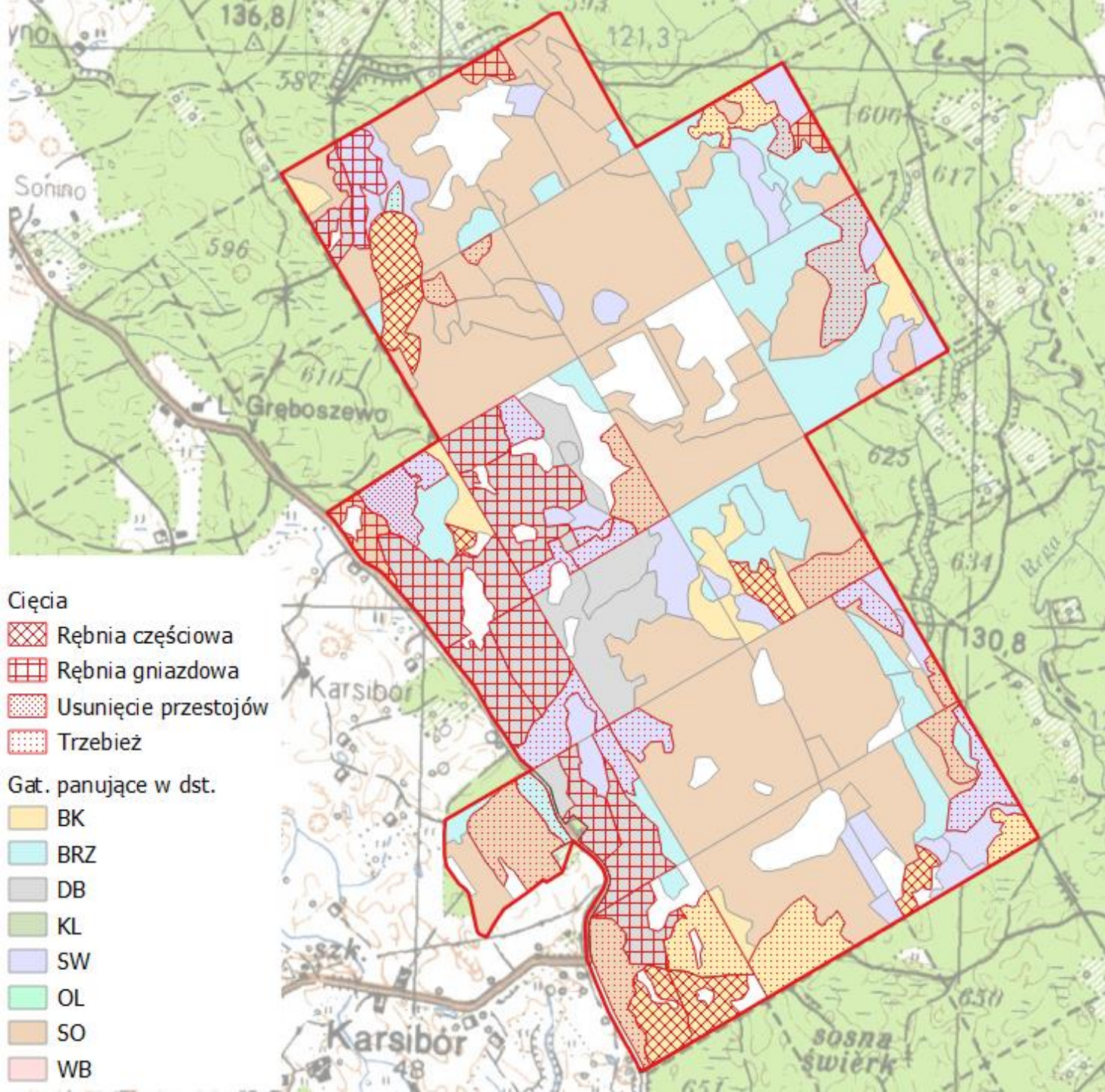

Fot. Wikimedia Commons: Harald Olsen (wydra), Christian Fischer (zalotka, kumak)

wydra, zalotka większa, kumak nizinny
– do ew. weryfikacji

Drzewostany
(gat. panujące)

Plan urządzenia
2019-2028
(niengerencja w
drzewostany
bagienne, ale
ingerencja w buczyny
i dąbrowy na gr.
mineralnym)

Dotychczasowe próby ochrony, udostępnienie – 2007 r.:

Terminy

Wstępny harmonogram prac

	2020			2021												2022				
Element	10	11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	
Weryfikacja stanu siedliska 3160										x	x									Weryfikacja wszystkich zbiorników wodnych stanowiących potencjalnie siedlisko 3160. W przypadku zakwalifikowania zbiornika jako przedmiotu ochrony - ocena stanu ochrony siedliska wg metodyki PMŚ GDOŚ (wszystkich płatów lub w przypadku rozdrobnienia na reprezentatywnej próbie).
Weryfikacja stanu siedliska 7140							x	x	x	x	x	x	x							Inwentaryzacja i weryfikacja wszystkich płatów siedliska. Ocena stanu ochrony wszystkich płatów lub na reprezentatywnej próbie w przypadku rozdrobnienia, wg metodyki PMŚ GDOŚ.
Weryfikacja stanu siedliska 9110							x	x	x	x	x	x	x							Inwentaryzacja i weryfikacja wszystkich płatów siedliska. Ocena stanu ochrony wszystkich płatów lub na reprezentatywnej próbie w przypadku rozdrobnienia, wg metodyki PMŚ GDOŚ.
Weryfikacja stanu siedliska 9130							x	x	x	x	x	x	x							Inwentaryzacja i weryfikacja wszystkich płatów siedliska. Ocena stanu ochrony wszystkich płatów lub na reprezentatywnej próbie w przypadku rozdrobnienia, wg metodyki PMŚ GDOŚ.
Weryfikacja stanu siedliska 9160							x	x	x	x	x	x	x							Inwentaryzacja i weryfikacja wszystkich płatów siedliska. Ocena stanu ochrony wszystkich płatów lub na reprezentatywnej próbie w przypadku rozdrobnienia, wg metodyki PMŚ GDOŚ.
Weryfikacja stanu siedliska 9190							x	x	x	x	x	x	x							Inwentaryzacja i weryfikacja wszystkich płatów siedliska. Ocena stanu ochrony wszystkich płatów lub na reprezentatywnej próbie w przypadku rozdrobnienia, wg metodyki PMŚ GDOŚ.
Weryfikacja stanu siedliska 91D0							x	x	x	x	x	x	x							Inwentaryzacja i weryfikacja wszystkich płatów siedliska. Ocena stanu ochrony wszystkich płatów lub na reprezentatywnej próbie w przypadku rozdrobnienia, wg metodyki PMŚ GDOŚ.
Gatunek: <i>Leucorrhinia pectoralis</i> (1042)								x	x											Sprawdzenie potencjalnych miejsc i siedlisk dogodnych dla życia gatunku. Ocena stanu ochrony wg metodyki PMŚ GDOŚ.
Gatunek: <i>Lutra lutra</i> (1355)		x	x	x	x	x	x						x	x	x					Sprawdzenie potencjalnych miejsc i siedlisk dogodnych dla życia gatunku. Ocena stanu ochrony wg metodyki PMŚ GDOŚ.
Poszukiwanie ew. innych przedmiotów ochrony		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x					

Spotkania Zespołu Lokalnej Współpracy

1

2

3

Legenda:

Terminy prac terenowych

x

Terminy prac terenowych - dodatkowy termin prac w razie potrzeby

x

Terminy kolejnych spotkań warsztatowych

1-3

Wykonawca prac – Klub
Przyrodników, 1 Maja 22,
66-200 Świebodzin,
kp@kp.org.pl

Koordynator prac –
Paweł Pawlaczyk,
pawel.pawlaczyk@kp.org.pl

Fot. Żyzna buczyna - las w Drewnie (las Parku Narodowego, w okolicy Mielca, obszar chroniony w ramach Natura 2000). Zdjęcie: J. K. Kozłowski

I. INFORMACJA O SIEDLSKU PRZYRODNICZYM

1. Identyfikatory fitosocjologiczne

Klasa *Dentario-Fagetum* – las liściasty
Rosa Fagetum – las liściasty
Zenopsis Fagetum – buczyna
Zenopsis Gaia eduroti Fagetum – *Malva Fagetum* – Żyzna buczyna różnca

Przewodnik metodyczny GIOŚ

Wskaźnik/Parametr	Właściwy FV	Niezadowolający U1	Zły U2
Powierzchnia siedliska			
Powierzchnia siedliska	Nie zmniejsza się, nie jest antropogenicznie pofragmentowana	Wykazuje powolny trend spadkowy lub jest antropogenicznie pofragmentowana	Wykazuje szybki trend spadkowy lub jest silnie antropogenicznie pofragmentowana
Specyficzna struktura i funkcje			
Charakterystyczna kombinacja florystyczna*	Typowa, właściwa dla siedliska przyrodniczego (z uwzględnieniem specyfiki regionalnej i lokalnej). W szczególności: We wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska, przy czym zachowane są naturalne stosunki ilościowe. Runo zdominowane przez gatunki leśne, a nie porębowe ani łąkowe.	Zniekształcona w stosunku do typowej kombinacji wykształcającej się lokalnie w naturalnych buczynach, budowana wprawdzie w większości wciąż przez gatunki typowe dla buczyn, lecz z wyraźnie zaznaczoną obecnością gatunków obcych ekologicznie. Także skład uproszczony, kadłubowy, nawet przy braku gatunków ekologicznie obcych.	Zdominowana przez gatunki nietypowe dla buczyn. W co najmniej jednej warstwie fitocenozy dominacja gatunku obcego ekologicznie dla buczyn (w tym także dominacja w runie gatunków porębowych lub łąkowych, nie występujących lokalnie w naturalnych buczynach).

Ocena stanu ochrony

9130 – żyzne buczyny

Powierzchnia siedliska

Specyficzna struktura i funkcje

Charakterystyczna kombinacja florystyczna*

Skład drzewostanu*

Struktura pionowa i przestrzenna fitocenozy

Naturalne odnowienie drzewostanu

Gatunki obce w drzewostanie

Inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie

Martwe drewno (łączne zasoby)

Martwe drewno grubowymiarowe

Mikrosiedliska drzewne (drzewa biocenotyczne)

Inne zniekształcenia, w tym zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna

Perspektywy ochrony

Dziękuję za uwagę